

7 חרף 1975

חיים בן אסתר וברוך יעקובסון ז"ל

נולד ב- 22.12.1912 נפטר ב- 22.2.1975

בי"א באדר תשל"ה

ה נ א מ ן ל ד ר כ ו

(מתוך דברי-הספר ליד הקבר הרענן)

מטובי הנוער החלוצי של יהדות המערב הגיע חיים לארץ לפני ארבעים ואחת שנה, והוא אז רק בן עשרים ואחת. עוד לפני עלייתו תיכנן דרכו ואורח-חיייו בארץ, ולסס כך עבר, יחד עם קבוצת חברים צעירים כמוהו, מגרמניה להולנד, כדי לקבל סם הכסרה חקלאית אצל איכרים. וכך עלה חיים כאחד מקבוצת ה"הולאנדים" והצטרף למסך גטר-דלהמיה הוא - אסדות-יעקב של היום.

כאיט עבודה והגנה הצטרף חיים לקיבוץ הזה, ולדרכו זו נטאר נאמן עד יומו האחרון. שנים רבות עבד ברפת, לאחר מכן עבר לעבוד בענפי-מסך אחרים (מידגה, מספא, פרדס), ובכל מקום - אותה מסירות עצמה, אותו רגש-אחריות למילוי תפקידים המוטלים עליו, אותה עבודה מאומצת ומייגעת, ללא התחזכות בעייפות הגוף, וכל זה - מתוך דאגה לענייני הענף, המסך וצרכי הקיבוץ.

כל חיייו של חיים בקיבוץ הזה, מיום בוואו לכאן ועד אותו יום המר והנמהר, כשנפל מתעלף בטעת עבודתו בפרדס, - הם שלטלה ארוכה, רצופה ובלתי-מנוחת של מסירות לעקרונות, נאמנות לדרך, אחריות למשימות, חריצות וסקידה בעבודתו היום-יומית. עם זאת היה גם נותן דעתו על עניינים כלליים של תנועת העבודה, של הקיבוץ ובעיותיו, של הציונות וענייני המדינה. כל זה ניתן היה לחוש בשיחות-ריעים עמו, שנודמנו מדי פעם. נעים-הליכות היה, נוח לבריות, ישר-לב ותמים-דרך, צנוע וענוותן, אהוד על חבריו ועל כל מי שבא עמו במגע.

כאיש ההגנה פעל בצורות ובמסגרות שונות: ב"אירגון" הפנימי של התנועה והישוב בארץ, בפלוגת נוטרים, ואחרון אחרון - בימי מלחמת העולם השניה בבריגאדה היהודית שבמסגרת הצבא הבריטי, וכל זה, כמובן, בהתנדבות, סהרי בטרם קמה המדינה לא היה אצלנו גיוס חובה. עם פרוץ מלחמת הקוממיות שלנו, אחרי הכרזת המדינה בה" באייר תש"ח (14 במאי 1948) אנו רואים את חיים בשורות המגינים באסדות-יעקב, כשלידיו נמסר הפיקוד על פל"מ, היא הפלוגה המיוחדת של צעירים, שמחפידם היה לצאת מדי פעם אל מעבר לגדר ולקדם, בטעת הצורך, את פני האויב המתקיף... ליחידה זו צורפו גם בני כהה י" (בני 16) שלנו, שפוננו תחילה עם האוכלוסיה הבלתי-לוחמת מכאן ליגור, אך עד מהרה עזבו על דעת עצמם את מקום-המבטחים, ובדרך-לא-דרך חזרו לאסדות-יעקב ודרסו בכל תוקף סיינתן להם נטק ושיצורפו ללירות המגינים. בין הבנים האלה, שנמסרו לידי הנאמנות של חיים ובין מפקדם נקטרו קטרי אהדה וידידות, קטרים שנמסכו והחמידו עד סוף ימיו של המנוח. ואין צורך לומר, שחיים המסיך לעמוד בשורות המגינים במקום גם בעת סאר מערכות ישראל (מבצע סיני, מלחמת ששת הימים).

ועתה אנו מלווים אותו, תוך צער וכאב, בדרכו האחרונה. נוחה בשלום על מחכבך, חברנו חיים היקר. קשה עלינו פרידתך, פרידת-עולמים ובטרם עת...